

prima instanță: Curtea de Apel Chișinău
judecător – Ana Panov

Republica Moldova
Curtea Suprema de Justiție
DECIZIE

29 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecători – Sveatolsav Moldovan, Ala Cobăneanu

Liliana Catan, Vera Macinskaia

examinînd, fără participarea părților recursul declarat de către reprezentantul
ÎCS „Red Union Fenosa”-Vitalie Burunciuc,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către ÎCS
„Red Union Fenosa” împotriva Consiliului Concurenței, intervenient accesoriu SC
„Magic Cons” SRL privind anularea actului administrativ,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2014, prin care
acțiunea înaintată de către ÎCS „Red Union Fenosa” a fost respinsă ca
neîntemeiată,

constată:

La data de 27.11.2012 reclamanta ÎCS „Red Union Fenosa” s-a adresat în
instanța de judecată cu acțiune împotriva Consiliului Concurenței, intervenient
accesoriu SC „Magic Cons” SRL, solicitînd anularea deciziei Consiliului
Concurenței nr. APD-58-11/1 din 29.10.2012.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că pe data de 29.10.2012
Consiliul Concurenței a emis Decizia nr. APD-58-11/1, prin care a calificat drept
abuz de situație dominantă pe piața, cu încălcarea art. 6 lit. a) al Legii cu privire la
protecția concurenței, nr. 1103 din 30.06.2000, acțiunile ÎCS „Red Union
Fenosa” de a fi inclus în avizul de racordare P40302008070079 din 24.06.2009,
eliberat SC „Magic Cons” SRL, cerința transmiterii cu titlu gratuit a instalațiilor
electrice construite pentru refacerea tranzitului afectat ca urmare a racordării
respectivului solicitant la rețea. Consideră decizia emisă de Consiliul Concurenței
neîntemeiată și solicită anularea acesteia, deoarece activitatea ICS „Red Union
Fenosa” de pe piața distribuției energiei electrice nu face obiectul reglementării
Legii cu privire la protecția concurenței, nr.1103 din 30.06.2000.

Mai menționează, că în conformitate cu prevederile art. 1 alin.(1) al Legii cu
privire la protecția concurenței nr. 1103 din 30.06.2000, aceasta are ca obiect de
reglementare relațiile care exercită influența asupra concurenței pe piețele de

mărfuri, la care participă agenți economici, autorități ale administrației publice centrale și locale, cetățenii. Prin urmare, consideră că Legea se aplică doar sectoarelor de piață unde există o concurență între mai mulți agenți economici și o activitate care se desfășoară în regim concurențial. Pe de altă parte, susține că art. 1 alin.(5) al Legii exclude aplicabilitatea acestor situații monopolurilor de stat și a monopolurilor naturale, când activitatea de întreprinzător se află sub controlul direct sau indirect al unuia sau al câțiva agenți economici, datorită factorilor de ordin natural, economic sau tehnologic. Totodată, invocă că în conformitate cu prevederile Legii cu privire la energia electrică, nr.124 din 23.12.2009, piața de energie electrică a Republicii Moldova, pe segmentul distribuție este închisă concurenței, însemnând că la moment, activitatea ÎCS „Red Union Fenosa” desfășoară în regim de monopol natural, ÎCS „Red Union Fenosa” fiind singura întreprindere care prestează servicii de distribuție a energiei electrice pe teritoriul autorizat. Calificarea activității ÎCS „Red Union Fenosa” ca monopol natural nu rezultă doar din prevederile Legii cu privire la energia electrică, ci și din Hotărârea Guvernului cu privire la reglementarea monopolurilor nr.582 din 17.08.1995, care în Anexa nr.3, la pct.2, include activitatea de distribuție a energiei electrice prin rețelele electrice de toate tensiunile în lista monopolurilor naturale. Astfel, indică faptul că, realizând distribuția energiei electrice în regim de monopol natural, activitatea ÎCS „Red Union Fenosa” este strict reglementată și monitorizată de Stat, prin intermediul autorității abilitate-Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, care și supraveghează respectarea de către aceasta a tuturor exigențelor de prestare a respectivelor servicii.

Totodată, susține că excluderea oricărei suprapuneri și dublări în exercitarea controlului asupra activității ÎCS „Red Union Fenosa” se datorează și specificului domeniului energetic care impune autorităților să se abțină de la orice intervenție în relațiile dintre furnizori și consumatori (art. 6 alin(2) lit.c) al Legii cu privire la energetică, nr. 1525 19.02.1998). Mai mult, susține că în conformitate cu prevederile art. 11 alin.(1), lit. f) al Legii cu privire la energia electrică nr. 137 din 17.09.1998 și art. 13 alin.(1), lit. e) al Legii cu privire la energia electrică nr. 124 din 23.12.2009, doar ANRE este autoritatea competentă să examineze și soluționeze în procedura extrajudiciară neînțelegerile dintre consumatorii finali și operatorii rețelelor de distribuție sau furnizorii de energie electrică la tarife reglementate, survenite în legătură cu racordarea la rețelele electrice, precum și cele referitoare la încheierea contractelor de furnizare a energiei electrice, prin urmare intervenția Consiliului Concurenței în acest caz era neavenită.

Mai susține reclamanta că Consiliul Concurenței a încălcat procedura de adoptare a Deciziei contestate și dreptul de apărare al ÎCS „Red Union Fenosa” prevăzut de art. 58 al Legii concurenței nr. 183 din 11.07.2012. astfel, indică faptul că reieșind din conținutul Deciziei contestate, rezultă că aceasta a fost emisă în conformitate cu normele de procedură conținute de noua lege a concurenței - nr. 183 din 11.07.2012, dar cu aplicarea normelor materiale din vechea lege cu privire la protecția concurenței - nr. 1103 din 30.06.2000. Astfel, consideră că în procesul de adoptare a Deciziei contestate. Consiliul Concurenței trebuia să ia în considerație unele aspecte procedurale esențiale prevăzute de noua lege, acesta le-a ignorat, emițând o decizie ilegală și încălcând dreptul de apărare al ÎCS „Red Union Fenosa” garantat de noua lege.

Mai mult, susține că conform art. 58 alin. (4) al noii Legi a concurenței, „Plenul Consiliului Concurenței își bazează deciziile doar pe constatările din raportul de investigație asupra cărora părțile în cauza n-au putut prezenta observațiile”, raport care trebuie întocmit și transmis în conformitate cu prevederile art. 59 al Legii concurenței. Prin urmare, reieșind din prevederile legale, raportul de investigație reprezintă instrumentul principal, în baza căruia poate fi luată o decizie de către Plenul Consiliului Concurenței, dar și declanșatorul fazei deliberative/contencioase a luării deciziei - după care părțile pot: (1) să aibă acces la dosarul cazului, (2) să-și expună opiniile și (3) să solicite audieri, în conformitate cu procedura de instrumentare a cazului. Totodată, susține că în situația dată, însă, un raport de investigație asupra cazului n-a fost întocmit, lipsind de temei faptic și legal Decizia și privând ÎCS „Red Union Fenosa” de dreptul de a-și exprima punctul de vedere cu privire la concluziile și propunerile ce ar fi trebuit incluse într-un asemenea raport.

Indică că ÎCS „Red Union Fenosa” n-a încălcat art. 6 lit. a) al Legii cu privire la protecția concurenței, nr.1103 din 30.06.2000, pentru că n-a impus SC „Magic Cons” SRL condiții intenționat nefavorabile. Astfel, reieșind din conținutul Deciziei contestate, rezultă că Consiliul Concurenței a considerat includerea, în avizul de racordare P40302008070079 din 24.06.2009. a cerinței transmiterii cu titlu gratuit a instalațiilor electrice construite pentru refacerea tranzitului ÎCS „Red Union Fenosa” drept o impunere agentului la condiții intenționat nefavorabile lui, însă în realitate, din circumstanțele cazului, rezultă că ÎCS „Red Union Fenosa” n-a impus, ci a propus, iar SC „Magic Cons” SRL a acceptat soluția tehnică de racordare la rețea ce presupunea întretăierea liniei în cablu cu refacerea tranzitului acesteia, soluție care nu presupunea condiții intenționat nefavorabile, fiind cea mai optimă soluție de racordare care presupunea costuri minime pentru solicitant-în deplină concordanță cu prevederile Regulamentului cu privire la furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 314 din 04.12.2008 (în vigoare la data eliberării avizului de racordare).

Menționează, că deși soluția întretăierii liniei în cablu de 10 kV cu refacerea tranzitului, presupunea transmiterea la balanța ÎCS „Red Union Fenosa” a unor active realizate de SRL „Magic-Cons”, sub aspect-economic, aceasta nu procura avantaje-patrimoniale ÎCS „Red Union Fenosa”. Astfel, unica beneficiară a implementării respectivei soluții de racordare era și este SRL „Magic-Cons”, care a realizat economii importante ca urmare a realizării acesteia.

O dovadă a alegerii respectivei soluții în mod liber și interesat, de SRL „Magic-Cons”, este votarea ei unanimă în cadrul adunării fondatorilor din 03.11.2009 și realizarea acesteia fără obiecții și contestare, deși ultima o putea contesta în conformitate cu prevederile pct. 33 al Regulamentului cu privire la furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 314 din 04.12.2008. Consideră nefondate și susținerile Consiliului Concurenței privind încălcarea pct. 22, 58 și 73 ale Regulamentului cu privire la furnizarea și utilizarea energiei electrice, deoarece pct. 22 al Regulamentului, menționează că acesta nu e aplicabil cazului consumatorului SRL „Magic-Cons”, întrucât instalațiile electrice ce au fost construite și transmise nu urmau să procure un beneficiu funcțional ÎCS „Red Union Fenosa”, ci să refacă tranzitul LEC -10 kV. Totodată, faptul transmiterii respectivelor instalații în patrimoniul ÎCS „Red Union Fenosa” nu

procura avantaje tarifare întreprinderii, conducând doar la creșterea cheltuielilor legate de exploatarea și deservirea acestora. Cât privește pct. 58 al Regulamentului, menționează ca ÎCS „Red Union Fenosa” n-a condiționat eliberarea avizului de racordare de transmiterea instalațiilor SRL „Magic-Cons”, cu titlu gratuit, ci transmiterea acestor instalații a fost consecința soluției tehnice acceptate de SRL „Magic-Cons”, (întretăierea LEC -10 kV) pentru racordarea instalațiilor sale, care presupunea transmiterea respectivelor instalații pentru refacerea tranzitului LEC -10 kV, ca un remediu/restabilire pentru prejudiciul adus LEC-10 kV ca urmare a implementării respectivei soluții.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantei ÎCS „Red Union Fenosa” - Burunciuc Vitalie a susținut integral acțiunea și a solicitat admiterea acesteia, ca fiind întemeiată.

Reprezentantul pârâtului - Consiliului Concurenței, Zaharia Veronica prin referința depusă a solicitat respingerea acțiunii ca fiind lipsită de temei și suport juridic.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2014, acțiunea depusă de către ÎCS „Red Union Fenosa”, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 16 iulie 2014, reprezentantul ÎCS „Red Union Fenosa” -Vitalie Burunciuc, a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2014, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului, reprezentantul ÎCS „Red Union Fenosa” -Vitalie Burunciuc, a invocat că, prima instanță nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat legea și a tras concluzii eronate atunci când a considerat că activitatea de distribuție a energiei electrice, desfășurată de ÎCS „Red Union Fenosa” nu reprezintă monopol natural, concluziile instanței privind impunerea de către Î.C.S.„Red Union Fenosa” intervenientului SC „Magic Cons SRL a condițiilor intenționat nefavorabile sau care nu fac obiectul contractului pentru conectarea la rețeaua electrică contravin realității, fiind bazate pe o apreciere arbitrară a probelor.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de ÎCS „Red Union Fenosa” - Vitalie Burunciuc, în termen, deoarece copia hotărârii a fost expediată în adresa recurentului la 24 iunie 2014, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere (f.d.209).

În conformitate 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

La data de 15 august 2014, intimatul - Consiliul Concurenței a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea cererii de recurs cu menținerea hotărârii primei instanțe.

La 28 august 2014, SC „Magic Cons” SRL a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului.

Examinarea recursului a fost stabilită pentru data de 29 octombrie 2014.

Conform modificărilor operate la CPC, prin Legea nr.155/05.07.12, în conformitate cu prevederile art. 444 CPC RM (în vigoare la moment), recursul se examinează fără înștiințarea părților la proces.

Studiind materialele dosarului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din materialele cauzei rezultă că, la data 29.10.2012 Consiliul Concurenței a emis Decizia nr. APD-58-11/1, prin care a calificat drept abuz de situație dominantă pe piață, cu încălcarea art. 6 lit. a) al Legii cu privire la protecția concurenței nr.1103 din 30.06.2000, acțiunile ÎCS „Red Union Fenosa” de a fi inclus în avizul de racordare P40302008070079 din 24.06.2009, eliberat SRL „Magic-Cons”, cerința transmiterii cu titlu gratuit a instalațiilor electrice construite pentru refacerea tranzitului afectat ca urmare a racordării respectivului solicitant la rețea (f.d. 11-14). Astfel, prin decizia contestată, Consiliul Concurenței a stabilit, că ÎCS „Red Union Fenosa”, abuzând de situația dominantă pe piața de furnizare a energiei electrice, a impus SRL „Magic-Cons” să transmită la balanța sa, cu titlu gratuit utilaje, prin încheierea contractului.

Conform Legii Nr. 1103 din 30.06.2000 „Cu privire la protecția concurenței” (legea în vigoare la momentul adoptării deciziei), art. 1 - prezenta lege reglementează relațiile care exercită influență asupra concurenței pe piețele de mărfuri, la care participă agenți economici, autorități ale administrației publice centrale și locale, cetățeni. Alin.5 al aceluiași articol prevede, că relațiile din activitatea agenților monopolurilor de stat și a monopolurilor naturale sunt reglementate de alte acte normative, cu excepția cazurilor când activitatea unor astfel de agenți duce la limitarea concurenței de pe piețele de mărfuri. La acest capitol instanța de recurs consideră, că activitatea ÎCS „Red Union Fenosa”, nu este monopol natural. Astfel, art.2 al Legii susmenționate definește monopolul natural ca - situația în care producerea, desfacerea, achiziția de mărfuri, de grupe de mărfuri interschimbabile, precum și prestarea unor tipuri de servicii, din cauze naturale, economice sau tehnologice, se află sub controlul direct sau indirect al unui sau a mai multor agenți economici.

Aceiași definiție o dă și Hotărârea Nr. 582 din 17.08.1995 cu privire la reglementarea monopolurilor, care prevede lista monopolurilor de stat și a celor naturale. În sensul acestei hotărâri este instituit monopol natural asupra rețelelor electrice de toate tensiunile. Acest fapt înseamnă că statul instituie monopol natural asupra infrastructurii rețelelor electrice de toate tensiunile. Activitatea de distribuție prin intermediul acestor rețele, nu constituie și nici nu poate fi considerată ca monopol natural, după cum menționează recurentul.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță corect a ajuns la concluzia că prevederile privind monopolul natural sunt inaplicabile în acest caz, iar Consiliul Concurenței a exercitat atribuțiile prevăzute de Legea Nr.1103 din 30.06.2000 „Cu privire la protecția concurenței reglementate de art. 12 lit.,a”, care prevede, că Agenția Națională pentru Protecția Concurenței-succesorul Consiliul Concurenței, elaborează și promovează politica

de stat orientată spre protecția și dezvoltarea concurenței și limitarea activității monopoliste.

Instanța de recurs reține faptul că Legea sus-menționată prevede la art.4 alin.(2), că este interzis agentului economic să-și exercite drepturile în vederea limitării concurenței, abuzului de situația sa dominantă și lezării intereselor legitime ale consumatorului. Iar ca acțiuni anti - concurență se raportează, conform art.5 lit.a) și activitatea monopolistă sub forma abuzului situația dominantă pe piață.

În aceeași ordine de idei merge și legea nouă cu privire la concurență - Legea Nr. 183 11.07.2012, care la art. 11 alin. (1) prevede, că este interzisă folosirea unei poziții dominante pe piața relevantă în măsura în care aceasta poate afecta concurența sau leza interesele colective a consumatorilor finali.

Referitor la argumentele invocate de recurent precum că Consiliul Concurenței a încălcat procedura de adoptare a Deciziei contestate și dreptul de apărare al ÎCS „Red Union Fenosa”, instanța de recurs consideră că este neîntemeiat din următoarele considerente.

Astfel, la data de 08.08.2012 Consiliul prin scrisoarea nr.APD-12/267-89 a expediat către ÎCS „Red Union Fenosa” copia Notei examinatorului pentru informare și prezentarea obiecțiilor și sugestiilor asupra acesteia, la care prin răspunsul cu nr.0406/64544-20120817 din 17.08.2012 a expediat sugestiile și obiecțiile sale asupra notei examinatorului. Astfel, ÎCS „Red Union Fenosa” s-a aflat în posibilitatea de a beneficia de toate drepturile la apărare prevăzute de Legea concurenței nr.183 din 11.07.2012, inclusiv și de dreptul accesului la dosar și audieri, ca urmare fiind respectate prevederile art.58 al „Legii concurenței Nr.183 din 11.07.2012”, care prevede modalitatea de adoptare a deciziilor de către Consiliul Concurenței, printre care, la alin.1 - înainte de adoptarea deciziilor prevăzute la art. 65 alin. (1), Consiliul Concurenței, în cadrul procedurilor de investigație, garantează pe deplin drepturile la apărare ale părților în cauză prin acordarea dreptului de a-și exprima punctul de vedere cu privire la concluziile și propunerile din raportul de investigație, prin asigurarea accesului la dosar și dreptului la audieri.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță just a concluzionat că este irelevantă denumirea actului Raport de investigație sau Nota Examinatorului, acestea având aceeași finalitate, respectarea dreptului la apărare a persoanei interesate.

Astfel, dreptul la apărare pentru ÎCS „Red Union Fenosa” s-a respectat prin expedierea la 08.08.2012, prin scrisoarea nr.APD-12/267-89 , către ÎCS „Red Union Fenosa” a copiei Notei examinatorului pentru informare și prezentarea obiecțiilor și sugestiilor asupra acesteia, la care prin răspunsul cu nr.0406/64544-20120817 din 17.08.2012 a expediat sugestiile și obiecțiile sale asupra notei examinatorului, drept realizat, astfel invocarea încălcării de către recurent este neîntemeiată.

Mai mult decât atât, la materialele cauzei sunt prezente și obiecțiile pe cazul dat prezentate Agenției Naționale pentru Protecția Concurenței de către ÎCS „Red Union Fenosa” . Acest fapt denotă, că recurentul s-a folosit de dreptul său prevăzut de art.59 alin.5 din „ Legea concurenței Nr.183 din 11.07.2012”.

Totodată, în Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 314 din 04.12.2008, care este organul de reglementare în domeniul energiei, se conțin următoarele prevederi:

La pct.58 - unitatea de distribuție este obligată să prezinte solicitantului, în termen de cel mult 15 zile calendaristice, avizul de racordare în care se indică în mod obligatoriu condițiile tehnice optime de racordare ce nu contravin documentelor normative obligatorii prevăzute de lege și lucrările pe care urmează să le îndeplinească solicitantul, pentru racordarea instalației sale de utilizare la rețeaua electrică a unității de distribuție/transportatoare. Se interzice unității de distribuție condiționarea eliberării avizului de racordare de transmiterea cu titlu gratuit de către consumator a instalației de racordare pe care o deține cu titlu de proprietate. Totodată, la pct.60 se prevede că - îndeplinirea condițiilor tehnice stipulate în avizul de racordare, eliberat de unitatea de distribuție/transportatoare, este obligatorie pentru solicitant și proiectant.

Astfel, potrivit art. 4 al Regulamentului sus-menționat, aviz de racordare reprezintă un aviz în scris, eliberat de către unitatea de distribuție/transportatoare solicitantului, în care se indică condițiile tehnice optime și lucrările obligatorii pe care urmează să le îndeplinească solicitantul, pentru racordarea instalației sale de utilizare la rețeaua electrică a unității de distribuție/transportatoare, rezultă că din momentul includerii a unor condiții în aviz acestea devin obligatorii pentru solicitant.

Pct.73 al Regulamentului sus-menționat prevede, că la momentul racordării instalației de racordare la rețeaua electrică consumatorul noncasnic, care a finanțat montarea instalației de racordare, este în drept să negocieze modalitatea de transmitere a instalației de racordare la balanța unității de distribuție/transportatoare sau să încheie un contract privind exploatarea, întreținerea și reparația acesteia de către unitatea de distribuție/transportatoare, cheltuielile fiind suportate integral de către consumator. În concordanță cu acesta este și pct.22 al regulamentului, în cazul în care furnizorul utilizează instalațiile electrice ale unui consumator în scopul furnizării energiei electrice altor consumatori, furnizorul încheie cu consumatorul proprietar al instalațiilor electrice respective un contract de locațiune a instalațiilor sau un contract de tranzitare a energiei electrice. Art.30 alin.6 din Legea Nr. 137 din 17.09.1998 cu privire la energia electrică, care prevede, că agenții economici, indiferent de forma lor de proprietate, instituțiile bugetare și alți consumatori de energie electrică care au în proprietate rețele electrice cu tensiunea 0,4 - 10 kV sau linii de transport electric și stații de transformare cu tensiunea 35-110 kV sunt în drept să le transmită cu titlu gratuit întreprinderilor specializate de distribuție sau de transport al energiei electrice. Venitul obținut în urma transmiterii cu titlu gratuit a obiectivelor electrice menționate se consideră venit neimpozabil.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță ținând cont de prevederile actelor normative în vigoare la data eliberării avizului (24.06.2009), just a concluzionat că furnizorul nu avea dreptul să condiționeze în avizul de racordare transmiterea cu titlu gratuit, de către consumator a instalației de racordare pe care o deține cu titlu de proprietate, iar SC „Magic-Const SRL avea dreptul de a alege din următoarele opțiuni prevăzute de lege: sa transmită instalația aflată în proprietatea sa

furnizorului (totodată beneficiind de dreptul de a negocia modalitatea de transmitere); sau să încheie un contract de locațiune a instalațiilor sau de tranzitare a energiei electrice, precum și să încheie un contract privind exploatarea, întreținerea și reparația acesteia de către unitatea de distribuție/transportatoare, suportând integral toate cheltuielile în acest sens.

În această orduie de idei, prima instanță corect a reținut că situaia în care ÎCS „Red Union Fenosa” este unicul furnizor de energie electrică în mun.Chișinău, nu a respectat prevederile sus-menționate la eliberarea avizului de racordare, iar SC „Magic-Cons SRL datorită necesității stringente în aprovizionare cu energie electrică, a fost constrâns să accepte condițiile nefavorabile impuse de furnizor.

Argumentele recurentului precum că hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale, Colegiul consideră că nu poate fi reținut, deoarece este neîntemeiat, hotărârea fiind pronunțată cu respectarea normelor ce reglementează competența jurisdicțională.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că, instanța n-a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, deoarece este neîntemeiat și lipsit de suport juridic.

Astfel, Colegiul menționează că art. 93 alin. (5) al Legii concurenței prevede că plîngerile și cauzele ale căror procedură de examinare de către Agenția Națională pentru Protecția Concurenței nu s-au încheiat pînă la data intrării în vigoare a prezentei legi se examinează conform normelor de procedură prevăzute de prezenta lege și normelor materiale, inclusiv celor privind răspunderea pentru încălcarea legislației concurențiale, prevăzute de legea în vigoare la data comiterii încălcării.

În această ordine de idei, instanța de recurs menționează că, copia Notei examinatorului a fost expediată către ÎCS „Red Union Fenosa” pentru informare și prezentarea obiectivelor și sugestiilor prin scrisoarea Consiliului Concurenței nr.APD-12/267-89 la data de 08.08.2012, dată la care erau aplicabile prevederile legii cu privire la protecția concurenței.

Argumentul recurentului referitor la faptul că prima instanță a interpretat eronat legea și a tras concluzii eronate atunci cînd a considerat că activitatea de distribuție a energiei electrice, desfășurată de ÎCS „Red Union Fenosa” nu reprezintă monopol natural, instanța de recurs consideră că nu poate fi reținut, deoarece sunt neîntemeiate, prima instanță corect apreciind că activitatea de distribuție prin intermediul acestor rețele, nu constituie și nici nu poate fi considerată monopol natural.

În asemenea împrejurări, criticele formulate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestuia, deoarece se combat cu cele invocate mai sus și se axează asupra circumstanțelor, care au fost constatate și elucidate pe deplin de către prima instanță, avînd la bază cumulul de probe, apreciate cu respectarea normelor de drept procedural.

Din considerentele menționate și avînd în vedere că hotărîrea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul, și de a menține hotărârea primei instanțe

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. 3 CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către reprezentantul ÎCS „Red Union Fenosa”-Vitalie Burunciuc,

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2014, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată către ÎCS „Red Union Fenos” împotriva Consiliului Concurenței, intervenient accesoriu SC „Magic Cons” SRL privind anularea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Ala Cobăneanu

Liliana Catan

Vera Macinskaia